

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1CoKR/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113244183
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Paulína Pacherová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1113244183.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Paulíny Pacherovej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Ľubice Břouškovéj, v právnej veci žalobcov: 1. X.. T. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX D., slovenský štátny príslušník, 2. K. S., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na I. XXXX/XX, XXX XX N. X - J., F. republika, česká štátna príslušníčka, obaja zastúpení advokátom: JUDr. Peter Koscelanský, so sídlom Fraňa Mojtu 24, 949 01 Nitra, IČO: 34 041 427, proti žalovanému: JUDr. Mária Veterníková - správca úpadcu: METRONOM s.r.o., so sídlom Povraznícka 13, 811 05 Bratislava, IČO: 35 970 405, kancelária správcu: Svätoplukova 31, 821 08 Bratislava, o vylúčení nehnuteľných vecí zo súpisu konkurznej podstaty, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 6Cbi/63/2013-348 zo dňa 16.01.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 6Cbi/63/2013-388 zo dňa 22.05.2018, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 6Cbi/63/2013-348 zo dňa 16.01.2018 v spojení s opravným uznesením č. k. 6Cbi/63/2013-388 zo dňa 22.05.2018 **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcom v 1. a 2. rade priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov odvolacieho konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, súd prvej inštancie v osobe vyššieho súdneho úradníka.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcov a vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu, za ktorého koná žalovaná správkynia, nehnuteľností uvedené vo výroku rozsudku. Titulom úspechu žalobcom v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobcovia preukázali dôvodnosť podanej žaloby o vylúčení nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu. Zisteným skutkovým stavom mal prvoinstančný súd preukázané, že žalobcovia preukázali existenciu ich vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným do konkurznej podstaty, o ktorom bolo rozhodnuté právoplatným rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 7C/55/2006 zo dňa 28.08.2008 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 9Co/266/2008 zo dňa 18.06.2009. Na základe výsledku uvedeného sporového konania bolo obnovené dedičské konanie po nebohom E. K., v ktorom došlo k vydaniu dedičského rozhodnutia č. k. 2D 482/2009, právoplatného dňa 23.03.2011 a taktiež bolo obnovené dedičské konanie po nebohej C. K., rod. H., v ktorom došlo k vydaniu dedičského rozhodnutia č. k. 1D 63/2009, právoplatného dňa 09.12.2009. Bolo ustálené, že dedičmi týchto nehnuteľností sú žalobca X.. T. K. v podiele 2/3 a žalobkyňa K. S. v podiele 1/3 tak, ako je ich vlastnícke právo zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. X. pri R.. Úpadca, za ktorého koná žalovaná správkynia, preto nemohol nikdy legitímne nadobudnúť k predmetným nehnuteľnostiam vlastnícke právo, v dôsledku čoho súd prvej inštancie vyhodnotil podanú žalobu ako dôvodnú. Poukázal na to, že k zmene vlastníckeho práva z právnych predchodcov žalobcov došlo trestným činom starostu obce Ivanka pri Nitre, ktorý formou notárskej zápisnice vyhlásil vydržanie vlastníckeho práva obcou

Ivanka pri Nitre a tieto nehnuteľnosti následne predala úpadcovi. Ako vyplýva z obsahu súdneho spisu a v ňom založeného trestného rozsudku, starosta obce Ivanka pri Nitre bol za uvedený trestný čin právoplatne odsúdený. K osvedčeniu vlastníckeho práva došlo za aktívnej účasti osôb, ktoré sa následne stali vlastníkmi a konateľmi úpadcu METRONOM s.r.o.. Súd prvej inštancie označil za neštandardnú skutočnosť, že úpadca bol do Obchodného registra Okresného súdu Nitra zapísaný dňa 22.12.2005 a už v tento deň na neho boli kúpnu zmluvou prevedené nehnuteľnosti osvedčené v prospech obci Ivanka pri Nitre starostom, ktorý bol v trestnom konaní odsúdený za podvod a zo strany nadobúdateľa podpísané štatutárnym zástupcom úpadcu. Poukázal na to, že ide o lukratívne pozemky, pod ktorými je nálezisko liečivých prírodných minerálnych vôd, pričom aj podľa názoru súdu úpadca, ktorého jediným majetkom boli práve nehnuteľnosti tvoriace predmet konania, mal na ich nadobudnutí eminentný záujem za účelom výstavby veľkého liečebno-rehabilitačného centra. Na uvedenom základe vyhodnotil žalobu ako dôvodnú a tejto v celom rozsahu vyhovel. Titulom úspechu žalobcom voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania. Opravným uznesením č. k. 6Cbi/63/2013-388 zo dňa 22.05.2018 súd prvej inštancie, v súlade s ustanovením § 224 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), opravil zrejmu nesprávnosť písania obsiahnutú v I. výroku napadnutého rozsudku.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v zákonnej lehote napadla odvolaním žalovaná z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP, čím napadnutému rozhodnutiu vytykala porušenie práva na spravodlivý súdny proces, nesprávne skutkové zistenia vyvedené z vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci. Naplnenie uplatnených odvolacích dôvodov v odvolacej argumentácii videla v tom, že pokiaľ ide o porušenie práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie v dôvodoch rozsudku nepostupoval v súlade s § 220 ods. 2 CSP a nevysporiadal sa s argumentáciou žalovanej, ktorá opakovane uvádzala tvrdenia preukazujúce vlastnícke právo úpadcu k sporným pozemkom. Rozhodnutie je založené prevažne na tvrdeniach žalobcov a vyznačuje sa strohosťou dôvodov, v dôsledku čoho je podľa žalovanej arbitrálne nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. Pre nedostatok riadneho odôvodnenia podľa žalovanej nie je možné rozpoznať v úvahe súdu, či záver súdu ohľadne vlastníckeho práva žalobcov k nehnuteľnostiam vyplýva z nesprávneho právneho posúdenia veci alebo z dôvodu nesprávnych skutkových zistení vyvedených z vykonaných dôkazov. Uviedla, že právoplatné rozhodnutie sporového súdu (Okresný súd Nitra, Krajský súd Nitra) určujúce, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po predchodcoch žalobcov (E. K. a C. K.), je predmetom dovolacieho konania. Pôvodné rozhodnutia Krajského a Okresného súdu v Nitre (pozn. odvolacieho súdu prvý rozsudok) boli na základe dovolania žalovanej zrušené, v dôsledku čoho dedičské osvedčenia v prospech žalobcov stratili právny základ a na strane žalobcov absentuje právny titul nadobudnutia vlastníctva. Mala za to, že v dôsledku zrušenia pôvodných rozhodnutí sporového súdu mali okruh žalobcov v prejednávanej incidenčnej veci tvoriť všetci do úvahy prichádzajúci dedičia v postavení núteného spoločenstva. Keďže teda v prejednávanej veci nevystupujú všetci dedičia, ale len žalobcovia, absentuje ich vecná aktívna legitímácia, čo bez ďalšieho malo viesť k zamietnutiu žaloby. Pokiaľ ide o nadobudnutie vlastníckeho práva k sporným pozemkom úpadcom a jeho právnymi predchodcami, žalovaná zotrvala na argumentácii prezentovanej pred súdom prvej inštancie, že hoci vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam prešlo na štát, konajúce súdy rozhodli tak, že pozemky patria do dedičstva po právnych predchodcoch žalobcov, žalovaná sa preto domnieva, že dovolací súd tieto rozhodnutia zruší. Uviedla, že úpadca vlastnícke právo nadobudol na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 22.12.2005, uzavretej s obcou Ivanka pri Nitre ako predávajúcim a vlastníkom zapísaným v katastri nehnuteľností v danom čase. Vlastnícke právo predávajúceho vyplývalo jednoznačne z údajov katastra, o ktorých úpadca nemohol mať pochybnosti. V súlade s aktuálnou judikatúrou absencia vlastníckeho práva prevodcu nevedie automaticky k neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva, ak druhá strana (kupujúci) konala s dôverou, v určitý druhou stranou prezentovaný skutkový stav, potvrdený údajmi so štátom vedenej evidencie a aprobovaný príslušným orgánom verejnej moci, z uvedeného dôvodu je preto podľa žalovanej naplnený aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne alebo tento zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a žalovanej prizná nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobcovia, prostredníctvom právneho zástupcu, v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedli, že žalovaná opätovne v konaní uvádza právne názory, ktoré sú neutržateľné, v prejednávanej veci nepoužiteľné, pričom poukazuje aj na judikatúru, ktorú na konkrétnu vec použiť nemožno. K argumentácii žalovanej o existencii odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t. j. porušenie práva na spravodlivý proces, uviedli, že sa s týmto názorom nestotožňujú a napadnutý rozsudok spĺňa zákonom požadované náležitosti. Porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je skutočnosť, že

rozhodnutie nie je odôvodnené spôsobom, akým si to želá žalovaná. Ohľadne námietky žalovanej o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcov pre nesplnenie podmienky núteného spoločenstva (§ 78 ods. 2 CSP), že žalobu nepodali všetci dedičia, uviedli, že toto tvrdenie je popretím vlastného postupu žalovanej, ktorá si myli procesné účastníctvo v určovacom vlastníckom súdnom spore (kde žalobu o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, podali všetky dedičia) s procesným účastníctvom vyplývajúcim zo zákona o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZKR“). Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že žalovaná správkyňa dňa 02.12.2013, v zmysle § 78 ZKR, zapísala nehnuteľnosti do konkurznej podstaty úpadcu s poznámkou o prebiehajúcom spore o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva. Žalobu podali žalobcovia na základe jej postupu a pokynov. Žalovaná výzvou zo dňa 10.10.2013 vyzvala žalobcov, ktorých označila za osoby, v prospech ktorých do súpisu zapísala poznámkou, aby v lehote tridsiatich dní od doručenia jej výzvy, podali na súde vylučovaciu žalobu, s poučením o následkoch zmeškania tejto lehoty, čo žalobcovia aj urobili podaním žaloby dňa 27.12.2013. Postupom žalovanej podľa § 78 ZKR tak bol jasne určený okruh účastníkov na strane žalobcov, ktorými sú žalobcovia v 1. a 2. rade, a preto žalobu nemohli svojvoľne podať aj nejaké iné osoby, ako v odvolaní tvrdí žalovaná. Účastníci na strane žalobcov, teda v prípade excindačného, konkurzom vyvolaného sporu za použitia § 78 ZKR, vyplývajú z konania samotnej žalovanej a účastníkmi tak v žiadnom prípade nemôžu byť iné osoby. Poukaz žalovanej na judikatúru v sporoch o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, je nepoužiteľný. K odvolacej argumentácii žalovanej, v ktorej sa zaoberá nadobudnutím vlastníckeho práva žalobcov a úpadcu, uviedli, že právoplatnými rozhodnutiami Okresného súdu v Nitre v konaní sp. zn. 7C/55/2006 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre bolo vlastnícke právo k nehnuteľnostiam právoplatne vyriešené a určené, že tieto patria do dedičstva po právnych predchodcov žalobcov, čím bola právoplatne vyriešená prejudiciálne otázka vlastníckeho práva a v prejednávanej veci je súd týmto rozhodnutím viazaný. Nehnuteľnosti preto nemôžu patriť do majetku všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu. Podaná vylučovacia žaloba je právnym prostriedkom ochrany žalobcov proti ich neoprávnenému zahrnutiu do súpisu konkurznej podstaty. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalobcom priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. K argumentácii žalovanej o prebiehajúcom dovolacom konaní, v ktorom podľa názoru žalovanej má dôjsť k zrušeniu rozhodnutí určujúcich, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva právnych predchodcov žalobcov, právny zástupca žalobcov do súdneho spisu založil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým bolo dovolanie odmietnuté.

4. Žalovaná v odvolacej replike zotrvala na svojich predchádzajúcich tvrdeniach, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so žiadnou jej argumentáciou použitou v konaní a pre nedostatok dôvodov nie je možné zistiť, na akom základe rozhodol. Argumentácia žalobcov o riadnom odôvodnení rozsudku je vágna. Ohľadne tvrdenia o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalovaná zotrvala na tom, že žalobcovia nedisponujú dedičskými rozhodnutiami, na základe ktorých by im patrilo vlastnícke právo, a na ktorých sa zakladá a odôvodňuje vylúčenie zapísaných nehnuteľností z majetku podstaty. V dôsledku zrušenia pôvodných právoplatných rozhodnutí Okresného aj Krajského súdu v Nitre (v konaní o mimoriadnom dovolaní podanom generálnym prokurátorom) sa podľa žalovanej dňom právoplatnosti rozhodnutia Najvyššieho súdu stali osvedčenia o dedičstve ničotnými a nevyvolávajú zamýšľané právne následky, nakoľko stratili svoj právny podklad. Zotrvala na tvrdení, že okruh účastníkov na strane žalobcov v prejednávanej veci musia tvoriť všetci dedičia, keďže ide o nútené spoločenstvo podľa § 78 ods. 2 CSP. K zápisu poznámky v súpise podstaty uviedla, že konkurz na úpadcu bol vyhlásený počas dovolacieho konania, kedy boli v katastri nehnuteľností zapísaní ako vlastníci pozemkov žalobcovia. Vychádzajúc z údajov katastra, do súpisu podstaty preto zapísala nehnuteľnosti s poznámkou spornosti v prospech žalobcov ako osôb zapísaných na liste vlastníctva. Uvedené však neznamená, že týmto konaním žalovaná vylúčila ostatné osoby z možnosti domáhať sa vylúčenia pozemkov zo súpisu podstaty a považuje za absurdné tvrdenie žalobcov, že aktívna legitímácia na podanie vylučovacej žaloby závisí výlučne od vôle správcu, nakoľko v zmysle § 78 ods. 3 ZKR sa vylúčenia môže domáhať ktorákoľvek osoba, ktorá tvrdí, že vec bola do súpisu zahrnutá nedôvodne. Podľa žalovanej preto žalobcovia ničím nevyvrátili jej tvrdenia o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie. Pokiaľ ide o otázku vlastníckeho práva k pozemkom ako otázku prejudiciálnu, opätovne uviedla, že rozhodnutie súdov určujúce, že pozemky patria do dedičstva právnych predchodcov žalobcov, sledujú stav, ktorý nastal k dátumom smrti poručiteľov, t. j. k XX.XX.XXXX. a k XX.XX.XXXX. Konajúce súdy neboli oprávnené zohľadňovať skutočnosti, ktoré nastali odo dňa smrti poručiteľov do vyhlásenia rozsudkov, a preto podľa judikatúry najvyššieho, ako aj ústavného súdu, skutočnosť, že súdy konajúce v spore o určenie, či vec patrí do dedičstva, konali nad rámec svojej právomoci, nemôže mať za následok, že súdy v tomto konaní budú

o ich rozhodnutia opierať svoje rozhodnutie. Prejudiciálnu otázku, či vlastníckmi sporných pozemkov sú žalobcovia, preto žalobkyňa nepovažuje za vyriešenú a má za to, že predmetom dokazovania v prejednávanej veci musia byť tie isté skutočnosti, ktoré boli predmetom dokazovania v konaní o určenie vlastníckeho práva úpadcu. V prejednávanej veci je preto nevyhnutné posúdiť, či žalobcom v čase vyhlásenia konkurzu patrilo vlastnícke právo k pozemkom, takže táto otázka nebola vyriešená v konaní, v ktorom sa rozhodlo o vlastníctve pozemkov v rokoch 1949 a 1950, čo sa nepodarilo preukázať, že v čase vyhlásenia konkurzu aj vlastnícke právo patrilo. Podľa žalovanej v prejednávanej veci konajúci súd nie je viazaný rozhodnutiami v právoplatne skončenom konaní o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po právnych predchodcoch žalobcov. Otázka vlastníckeho práva k sporným pozemkom podľa žalovanej nie je predmetom žiadneho konania, a preto je súd oprávnený a povinný túto otázku posúdiť ako predbežnú.

5. Žalobcovia v podanej duplike uviedli, že žalovaná opakuje tie isté argumenty a dôvody, ktoré neakceptoval ani súd prvej inštancie, a preto žalobcovia považujú za zbytočné zaťažovanie súdu sústavne opakovať tie isté argumenty ktoré svedčia o dôvodnosti podanej žaloby a správnosti napadnutého rozsudku. Právny zástupca žalobcov poukázal na to, že z rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 7C/55/2006-723 zo dňa 10.07.2014 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/9/2018 zo dňa 23.01.2019 bolo právoplatne rozhodnuté, že nehnuteľnosti zapísané žalovanou do konkurznej podstaty úpadcu patria do dedičstva po poručiteľovi E. K. a po poručiteľke C. K., rod. H.. Dovolanie žalovanej podané proti označeným rozsudkom Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 3Cbo/9/2018 zo dňa 23.01.2019 odmietol. Z označených rozhodnutí je jasná nesporná skutočnosť, že žalovaná do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu zapísala nehnuteľnosti, ktoré patria do dedičstva právnych predchodcov žalobcov, čím je vyriešená prejudiciálna otázka vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam aj pre spor o ich vylúčenie zo všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu. Týmito rozhodnutiami je súd v prejednávanej veci viazaný a musí ich prevziať ako prejudiciálne vyriešenú otázku vlastníckeho práva. Ohľadne opakovanej argumentácie žalovanej o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobcov, právny zástupca žalobcov tieto tvrdenia označil za absurdné a právne neudržateľné. Opätovne uviedol, že okruh účastníkov vo vylučovacom incidenčnom spore sa riadi § 78 a vyplýva z konania žalovanej ako správkyne.

6. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 470 CSP), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podstatnou a právne významnou otázkou pre rozhodnutie o odvolaní, ktorou sa odvolací súd zaoberal bolo, či žalobcovia osvedčili právo na vylúčenie v žalobe označených nehnuteľností zo všeobecnej konkurznej podstaty a posúdenie správnosti právneho záveru súdu prvej inštancie, že takéto právo žalobcovia preukázali.

10. Odvolací súd sa po oboznámení s vydaným rozhodnutím prvoinštančného súdu, odvolaním žalovanej, ako aj vyjadrením žalobcov, po oboznámení sa s listinnými dôkazmi spisu a skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, stotožnil s vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

11. Zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom prejednávanej veci, žalovaná ako správkyňa zapísala do všeobecnej podstaty úpadcu METRONOM s.r.o. dňa 09.10.2013. Zápis bol zverejnený v Obchodnom vestníku č. 195/2013. Nehnuteľnosti boli do všeobecnej podstaty zapísané s poznámkou o spornom zápise v prospech tretej osoby - X. T. K. a K. S., rod. F. (t. j. žalobcu v 1. a 2. rade). Dôvodom zápisu poznámky bola skutočnosť, že v čase zápisu nehnuteľností do konkurznej podstaty boli žalobcovia, na základe úspechu v spore vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 7C/55/2006 (o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva), vedení v katastri nehnuteľností

ako vlastníci nehnuteľností, a to na podklade dedičských osvedčení vydaných v konaní o prejednaní novoobjaveného majetku po poručiteľoch Dr. E. K. a C. K., rod. H..

12. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia spolu s ostatnými dedičmi podali na Okresnom súde v Nitre proti žalovaným 1. Obec Ivanka pri Nitre a 2. METRONOM s.r.o., so sídlom v Bratislave (úpadca) žalobu o určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po ich právnych predchodcoch Dr. E. K. a C. K., rod. H.. Dôvodom podania žaloby bola tá skutočnosť, že označené nehnuteľnosti si na základe vyhlásenia starostu obce Ivanka pri Nitre o vydržaní vlastníckeho práva, spísanom dňa 07.09.2005 notárom JUDr. Jánom Boškom do Notárskej zápisnice N 101/2005, NZ 41421/2005, NCRIs 40846/2005, zapísala na list vlastníctva obec Ivanka pri Nitre. Obec Ivanka pri Nitre, konajúca starostom, bezprostredne po zápise vlastníckeho práva na list vlastníctva, predmetné nehnuteľnosti ďalej predala úpadcovi, a to Kúpnu zmluvou zo dňa 22.12.2005, ktorej uzavretie je totožné s dňom zápisu kupujúceho - spoločnosti METRONOM s.r.o., do obchodného registra.

13. Rozsudkom č.k. 7C/55/2006-334 zo dňa 28.08.2008 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/266/2008-468 zo dňa 23.03.2011 bolo žalobe vyhovie a súde dospeli k záveru o dôvodnosti určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po uvedených poručiteľoch. Dedičia vo vzťahu k označeným nehnuteľnostiam rovnako podali návrh na prejednanie novoobjaveného dedičstva, ktoré skončilo vydaním Osvedčenia o dedičstve č. k. 1D/63/2009, Dnot 49/2009-52 zo dňa 09.12.2009 (po poručiteľke C. K., rod. H.) a č. k. 2Dnot/482/2009, Dnot 6/2010 zo dňa 23.03.2011 (po poručiteľovi Dr. E. K.), a to tak, že nehnuteľnosti nadobudli žalobca v 1. a žalobkyňa v 2. rade. Na základe podnetu žalovanej došlo k podaniu mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR v konaní sp. zn. 3MCdo 13/2020 tak, že rozsudok krajského, ako aj okresného súdu zrušil pre nedostatok odôvodnenia a vec vrátil na ďalšie konanie Okresnému súde v Nitre. Okresný súd v Nitre vec následne opätovne prejednal a v zhode so svojím predchádzajúcim záverom žalobe opätovne vyhovel, pričom podstatné úvahy svojho rozhodnutia podrobne uviedol v dôvodoch rozsudku č. k. 7C/55/2006-723 zo dňa 10.07.2014, ktorý bol v odvolacom konaní opätovne potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/778/2014-1132 zo dňa 11.05.2017. V novom rozhodnutí súdy prvej a druhej inštancie podrobne a dôkladne uviedli skutkové aj právne závery svedčiace v prospech určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po označených poručiteľoch.

Z obsahu rozhodnutí vyplýva, že poručitelia Dr. E. K. a jeho manželka C. nehnuteľnosti riadne nadobudli Kúpnu zmluvou z roku 1947 od pôvodných vlastníkov manželov H.. Na základe uzavretej kúpnej zmluvy bolo vlastnícke právo v pozemkovej knihe vo vl. č. XXX zapísané v prospech poručiteľov, čím bol naplnený v danom čase potrebný intabulačný princíp. Následne v rámci novej pozemkovej reformy (zákon č. 46/1948), na základe Výmeru Jednotného národného výboru v Nitre zo dňa 23.06.1950 č. 603-23/6-1950-IX štát vykúpil pozemkové vlastníctvo poručiteľov (Dr. E. K. a manželky) zapísané v k. ú. X. pri R. vl. č. XXX, 59, 581 vo výmere 41,1156 ha a vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam bol povolený zápis vlastníckeho práva na československý štát. Vykonaným dokazovaním mali súdy prvej aj druhej inštancie preukázané, že nehnuteľnosti, ktorých sa týkal prebiehajúci určovací spor o určenie, že patria do dedičstva po Dr. T. K. a manželke C. (t. j. nehnuteľnosti vedené pôvodne v PKN XXX), a ktorých sa týka aj podaná vylučovacia žaloba, však neboli predmetom výkupu, ani prevodu vlastníctva na československý štát. Podľa Dohody o vydaní veci uzavretej podľa § 9 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb. dňa 05.02.1994 medzi oprávnenými osobami C. K. a E. N. a povinnou osobou Poľnohospodárske družstvo Nitra - Ivanka (ďalej aj „Dohoda o vydaní veci“) sú medzi pozemkami, ku ktorým vlastníctvo nebolo nikdy odňaté, aj parc. č. XXX a XXX v k. ú. X.. A o vydaní veci bola schválená rozhodnutím Pozemkového úradu Nitra dňa 04.05.1994, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.05.1994. Pokiaľ teda právni predchodcovia žalobcov sporné nehnuteľnosti kúpili, zaplatili za ne dohodnutú kúpnu cenu, na základe kúpnych zmlúv bolo zapísané vlastnícke právo v ich prospech v pozemkovej knihe orgánom štátu na to určeným, následne im sporné nehnuteľnosti neboli odňaté, ani za náhradu, ani bez náhrady a v konaní nebolo preukázané ani to, že prešli na štát, z majetku prevodcov je potrebné prijať záver, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nich, nakoľko zákonná podmienka pre platnosť týchto prevodov (dodatočné schválenie Ministerstvom zemédelství) dňa 24.06.1991 odpadla opätovne na základe ustanovenia zákona, a to zákona č. 229/1991 Zb.. V určovacom spore súdy poukázali na to, že žalobcovia sa nemôžu domáhať svojho práva podľa reštitučného predpisu. Resp. takéhoto práva sa síce domáhali, ale nehnuteľnosti im v rámci reštitúcie neboli vydané, avšak nie z dôvodu, že by na ich vydanie nemali právo, ale pre zákonnú prekážku, keďže ako vyplýva i z obsahu Dohody o vydaní veci, nehnuteľnosti neboli vydané z dôvodu, že sú mimo konfiškát a tiež, že vlastnícke právo k parc. č. XXX a XXX vo vložke č. XXX im nebolo nikdy odňaté. Okresný, ako aj odvolací krajský súd v prejednávanej

veci dospeli k zhodnému záveru, že právni predchodcovia žalobcov (porúčiteľia) vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam riadne nadobudli Kúpnu zmluvou v roku 1947, uhradili kúpnu cenu a v súlade s vtedajším právnym stavom došlo k zápisu vlastníctva do pozemkovej knihy. O svoje vlastnícke právo sa naďalej starali a ich právni nástupcovia si k nehnuteľnostiam uplatnili reštitučný nárok. Ohľadne notárskej zápisnice, ktorá mala osvedčiť vydržanie vlastníckeho práva obcou Ivanka pri Nitre, odvolací súd uviedol, že táto je neurčitá, nie je možné zistiť, či a aké konkrétne listiny boli notárovi pri jej spísaní predložené. Nemá potrebné náležitosti potrebné k tomu, aby na základe nej mohlo dôjsť k zápisu vlastníckeho práva pre obec Ivanka pri Nitre. Okrem toho v konaní nebolo ani preukázané, že by obec Ivanka pri Nitre predmetné nehnuteľnosti fakticky držala, brala z nich plody a úžitky, nakladala s nimi, a teda mohla byť presvedčená, že jej vlastnícke právo patrí. Z vyjadrenia PD Ivanka pri Nitre zo dňa 21.03.2006 (č. l. 42) vyplýva, že predmetné pozemky užíva družstvo od roku 1970 nepretržite a s dedičmi pôvodných vlastníkov sa dohodli na platbe nájmu za uvedené pozemky. Voči rozsudku odvolacieho, ako aj okresného súdu podala žalovaná opätovne dovolanie, ktoré Najvyšší súd SR odmietol uznesením č. k. 3Cdo 9/2018-26 zo dňa 23.01.2019 pre neexistenciu žalovanou uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP, t. j. pre tzv. zmätočnosťnú vadu.

14. Odvolaciemu súdu je známa judikatúra (napr. NS SR 4Cdo/96/2008), z ktorej vyplýva, že samotná skutočnosť, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností, nemusí v každom prípade zakladať dôvod na ich vylúčenie z konkurznej podstaty. Odvolací súd však dopĺňa, že uvedené platí len za predpokladu, ak skutočnosť, na základe ktorej došlo k zápisu do konkurznej podstaty, je založená na konkrétnom a nespochybniteľnom práve úpadcu k zapísanému majetku, ktoré aj napriek existencii vlastníckeho práva tretej osoby zakladá dôvodnosť zápisu a ponechania nehnuteľností v konkurznej podstate úpadcu. Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle ustanovení konkurzného zákona ide predovšetkým o prípady, ak je do konkurznej podstaty zapísaná nehnuteľnosť zaťažená napr. záložným právom zabezpečujúcim záväzok úpadcu, resp. ak pre zápis existuje iný nespochybniteľný titul svedčiaci v prospech úpadcu.

15. Konkurzná podstata je jedným zo základných pojmov a inštitútov konkurzného práva. Zistenie majetku, ktorý patrí do konkurznej podstaty, je jednou zo základných povinností správcu. Vymedzenie konkurznej podstaty spočíva vo vymedzení majetku úpadcu a majetku tretích osôb, ktorý podlieha konkurzu a patrí do konkurznej podstaty. Správca je povinný takýto majetok zapísať do súpisu podstaty. Z ustanovenia § 67 ods. 1 ZKR v znení účinnom od 13.01.2012 (v čase vyhlásenia konkurzu) podlieha majetok, ktorý:

- a) patril úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu,
- b) úpadca nadobudol počas konkurzu,
- c) zabezpečuje úpadcove záväzky,
- d) iný majetok, ak to ustanovuje zákon.

16. Vychádzajúc z dikcie zákona v ust. § 67 ods. 1 ZKR, preto správca môže do konkurznej podstaty zapísať len taký majetok, vo vzťahu ku ktorému je preukázané, že spĺňa niektorú so zákonom definovaných podmienok pre zápis do podstaty. Účelom konkurzu je totiž uspokojenie zistených pohľadávok veriteľov úpadcu z majetku úpadcu tvoriacim konkurznú podstatu. Účelom konkurzu nie je a v žiadnom prípade ani byť nemôže nedôvodné postihnutie cudzieho konkurzu nepodliehajúceho majetku (úpadcovi nepatriaceho majetku). Úlohou správcu pri zisťovaní konkurznej podstaty je preto dôsledné a dôkladné skúmanie, či konkrétny majetok napĺňa dikciu zákona pre jeho zápis do podstaty. V prípade sporu o danosť tohto dôvodu (existenciu dôvodu na zápis) zákon dáva dotknutej tretej osobe právo na súdnu ochranu aj formou excindačnej žaloby.

17. Žalovaná správkyňa sporné nehnuteľnosti zahrnula do podstaty majúc za to, že vlastnícke právo k nim patrí úpadcovi (titulom ich kúpy od obce Ivanka pri Nitre), hoci tomu nesvedčal zápis v katastri. Z uvedeného dôvodu nehnuteľnosti do podstaty zapísala s poznámkou.

18. Pokiaľ bol teda zápis založený výlučne len na domnienke správcu, že úpadcovi vlastníctvo k veci patrí (v danom prípade titulom kúpnej zmluvy), potom je súd vo vylučovacom incidenčnom spore povinný zodpovedať otázku, či žalobca preukázal existenciu svojho vlastníckeho práva do takej miery, ktorá vylučuje zápis nehnuteľností do podstaty a bez pochybností vyvracia dôvody a argumentáciu správcu, ktoré viedli k zápisu nehnuteľností do konkurznej podstaty. K jednej identickej veci totiž nie je možná súčasná existencia dvoch rovnocenných vlastníckych práv odlišných subjektov (okrem podielového spoluvlastníctva).

19. Inak povedené, pokiaľ jediným a výlučným dôvodom zápisu nehnuteľností do všeobecnej konkurznej podstaty bola tá skutočnosť, že podľa správcu úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu svedčalo vlastnícke právo, podľa údajov v katastri alebo podľa presvedčenia správcu (aj pri absencii zápisu v katastri), potom je súd povinný na základe tvrdení strán zodpovedať otázku, či bol tento zápis dôvodný a ponechanie nehnuteľností v podstate má zákonnú oporu (t. j. ide o majetok úpadcu), alebo či žalobcovia (tretie osoby) preukázali dôvod, ktorý ponechanie nehnuteľností v konkurznej podstate vylučuje.

20. O takýto prípad ide aj v prejednávanej veci. Dôvodom zápisu do podstaty bol spor medzi správcom a žalobcami v otázke existencie vlastníckeho práva k veci (nehnuteľnostiam), spočívajúci a) v tvrdení a domnienke žalovanej správkyni, že vlastnícke právo svedčí úpadcovi titulom kúpy nehnuteľností, preto v čase vyhlásenia konkurzu podliehali konkurzu a b) v tvrdení žalobcov, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nadobudli smrťou ich právnych predchodcov, ktorým nehnuteľnosti patrili a ich vlastnícke právo nikdy nezaniklo (nestratili ho).

21. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplýva, že duplicita vlastníctva spočívajúca v zápise právnych predchodcov žalobcov ako vlastníkov nehnuteľností v pozemkovej knihe (pozemno-knižných vložkách) a súčasne zápis úpadcu METRONOM s.r.o. na liste vlastníctva ako vlastníka identických nehnuteľností, viedol žalobcov (spolu s ostatnými dedičmi) k vyvolaniu určovacieho sporu riešiaceho otázku, komu svedčí vlastnícke právo k týmto nehnuteľným veciam. V tomto spore boli žalobcovia úspešní.

22. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobcovia právo osvedčujúce vylúčenie veci z konkurznej podstaty dostatočne a bez pochybností preukázali a osvedčili.

23. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žalobcovia vlastnícke právo nadobudli dedením po svojich právnych predchodcoch, ktorí nehnuteľnosti nadobudli kúpou v roku 1947, v súlade s vtedy platným právom a vlastnícke právo k nim nestratili. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnosťou právneho záveru súdu prvej inštancie v tom, že v prebiehajúcom incidenčnom spore bol súd prvej inštancie viazaný právoplatnými rozhodnutiami vydanými v určovacom spore vedenom na Okresnom súde v Nitre pod sp. zn. 7C/55/2006 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/778/2014. Predmetnými rozsudkami bola právoplatne a s konečnou platnosťou vyriešená duplicita vlastníckeho práva v prospech existencie vlastníckeho práva právnych predchodcov žalobcov, a tým aj dôvodnosť zahrnutia týchto nehnuteľností do dedičstva po hore uvedených poručiteľoch. Žalobcovia na podklade rozhodnutia v určovacom spore a v súlade s platným právom dedičstvo nadobudli Osvedčeniami o dedičstve č. k. 1D/63/2009, Dnot 49/2009-52 zo dňa 09.12.2009 (po poručiteľke C. K., rod. H.) a č. k. 2Dnot/482/2009, Dnot 6/2010 zo dňa 23.03.2011 (po poručiteľovi Dr. E. K.).

24. Argumentácia žalovanej, že v dôsledku zrušenia pôvodného rozhodnutia (v poradí prvého rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu) v konaní o mimoriadnom dovolaní, stratili osvedčenia o dedičstve právne účinky, neobstojí a nie je možné sa s ňou stotožniť. Osvedčenia o dedičstve majú totiž naďalej svoju oporu v právoplatne skončenom určovacom spore 7C/55/2006, v ktorom súdy prvej aj druhej inštancie opätovne konštatovali existenciu vlastníckeho práva poručiteľov k nehnuteľnostiam, čo zakladá opodstatnenosť a právnu relevanciu dedičských osvedčení a ich premietnutie do zápisu žalobcov v katastri nehnuteľností ako vlastníkov nehnuteľností, na príslušnom liste vlastníctva.

25. Odvolací súd v súlade so svojou vyššie uvedenou argumentáciou opätovne konštatuje, že zmyslom ani zákonným dôvodom zahrnutia veci do konkurznej podstaty nie je uspokojenie veriteľov úpadcu z cudzej veci, ktorá úpadcovi nepatrí, ale účelom zisťovania a súpisu konkurznej podstaty je súpis takého majetku, ktorý úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu patril, alebo ku ktorému má úpadca, v zmysle zákonom predpokladaných dôvodov, právo zakladajúce dôvodnosť zápisu do podstaty. Pokiaľ je teda do konkurznej podstaty zapísaný majetok, vlastnícke právo ku ktorému svedčí tretej osobe, alebo majetok, o ktorom tretia osoba tvrdí existenciu práva vylučujúceho zápis, konkurzný zákon predpokladá a garantuje takejto tretej osobe právo domáhať sa vylučovacou žalobou jeho vyňatia z konkurznej podstaty a preukázať nedôvodnosť správcom vykonaného zápisu.

26. Žalobcovia preukázali, že úpadca nie je vlastníkom a nesvedčí mu vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktoré žalovaná správkyňa zapísala do všeobecnej konkurznej podstaty len z dôvodu svojej domnienky, že úpadcovi vlastnícke právo k nim patrí. V konaní nebol preukázaný a žalovaná správkyňa netvrdila existenciu žiadneho iného dôvodu svedčiaceho v prospech zápisu nehnuteľností do podstaty podľa § 67 ods. 1 písm. b), c), d) ZKR (t. j. dôvodnosť ponechania nehnuteľností v konkurznej podstate).

27. Nie je možné opomenúť ani okolnosti, za akých úpadca METORONOM s.r.o., kúpou od obce Ivanka pri Nitre nadobudol k nehnuteľnostiam vlastnícke právo.

28. Z obsahu spisu vyplýva, že starosta obce Ivanka pri Nitre, ktorý pred notárom vyhlásil vydržanie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, na podklade čoho došlo k spísaniu notárskej zápisnice o vydržaní, bol rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/10/2017-2201 zo dňa 27.09.2017 právoplatne odsúdený za trestný čin podvodu v súbehu s trestným činom zneužitia právomoci verejného činiteľa (č. l. 295/303). K spísaniu Notárskej zápisnice o vydržaní nehnuteľností obcou Ivanka pri Nitre pod č. N 101/2005, NZ 41421/2005, NCRIs 40846/2005 došlo dňa 07.09.2005. Obchodná spoločnosť úpadcu vznikla zápisom do obchodného registra dňa 22.12.2005. K uzavretiu kúpnej zmluvy medzi obcou Ivanka pri Nitre ako predávajúcim a spoločnosťou METRONOM s.r.o. ako kupujúcim, predmetom ktorej boli sporné nehnuteľnosti zapísané na LV obce Ivanka pri Nitre titulom vydržania, došlo dňa 22.12.2005, teda v deň identický s dňom vzniku spoločnosti úpadcu. Argumentácia žalovanej dobromyseľnosťou úpadcu pri nadobudnutí nehnuteľností za uvedených okolností, preto nemôže byť hodnotená ako právne relevantná.

29. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje i na rímsku právnu zásadu aplikovanú v praxi všeobecných súdov „z nepráva nemôže vzniknúť právo“ (ex iniuria ius non oritur), t. j. právny stav nemožno založiť protiprávnym konaním. Tejto zásade zodpovedá aj rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VObdo/2/2020 zo dňa 27.04.2021, v ktorom vyslovil právny záver, že s poukazom na právnu zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako sám má (nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet), nemôže platne previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti na inú osobu ten, kto je na základe absolútne neplatného právneho úkonu vedený v katastri nehnuteľností ako vlastníak nehnuteľností. Dobrá viera nadobúdateľa, že hnuťelnú alebo nehnuteľnú vec nadobúda od vlastníka, má vplyv na nadobudnutie vlastníckeho práva len pokiaľ zákon v taxatívne vymedzených prípadoch nadobudnutie vlastníckeho práva, s poukazom na dobrú vieru ich nadobúdateľa, výslovne upravuje. V iných prípadoch právna úprava de lege lata nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka, s poukazom na dobrú vieru nadobúdateľa, neumožňuje. Ustanoveniu § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ktoré upravuje hodnovernosť údajov katastra, nezodpovedá výklad, podľa ktorého už len sama evidencia vlastníctva nehnuteľnosti v katastri nehnuteľnosti zakladá dobrú vieru evidovaného vlastníka v to, že je vlastníak.

30. Okolnosti nadobudnutia vlastníctva nehnuteľností úpadcom podľa odvolacieho súdu vylučujú jeho dobromyseľnosť. Navyše skutočnosť, že úpadcovi vlastnícke právo nesvedčí, bola právoplatne rozhodnutá v konaní Okresného súdu v Nitre sp. zn. 7C/55/2006.

31. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacími námietkami žalovanej, v ktorých dôvodila nedostatkom vecnej aktívnej legitímácie žalobcov pre nedodržanie povinnosti núteného spoločenstva (§ 78 CSP), tvrdiac, že nutný okruh žalobcov mali tvoriť všetci dedičia po poručiteľovi Dr. E. K. a jeho manželke C., ktorí tvorili okruh sporových strán v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 7C/55//2006.

32. Žalovaná síce správne argumentovala tým, že výzva správcu na podanie vylučovacej žaloby podľa § 78 ods. 2 ZKR neurčuje definitívny okruh strán sporu a nemôže zabrániť v realizácii procesného práva aj inej (ďalšej) tretej osobe, ktorej by výzva doručená nebola. V prejednávanej veci sú však žalobcovia, ako vyplýva zo zápisu na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Nitra, odbor katastra, zapísaní ako jediní podieloví spoluvlastníci sporných nehnuteľností. Podkladom na vykonanie zápisu boli dedičské osvedčenia založené v spise prvoinštančného súdu pod č. l. 24/31, z obsahu ktorých vyplýva, že žalobcovia v 1. a 2. rade, ako dedičia v dedičských konaniach, uzavreli dohodu s ostatnými zúčastnenými dedičmi tak, že nehnuteľnosti nadobúdajú do svojho podielového spoluvlastníctva. Nakoľko teda na podklade dedičských osvedčení premietnutých do zápisu na list vlastníctva vlastnícke

právo k predmetným nehnuteľnostiam svedčí len žalobcom v 1. a 2. rade, niet dôvodu, aby sa ich vylúčenia z konkurznej podstaty domáhali aj ďalšie osoby (dedičia), ktoré tvorili okruh sporových strán v konaní Okresného súdu v Nitre sp. zn. 7C/55/2006.

33. Žalobcovia správne argumentovali, že je potrebné a nutné rozlišovať medzi okruhom účastníkov v určovacom vlastníckom spore, v ktorom bolo účastníctvo stanovené inými zákonnými podmienkami a okruh strán sporu museli povinne tvoriť všetci dedičia poručiteľov (t. j. všetky osoby, ktorým svedčalo dedičské právo) a medzi okruhom strán v prejednávacom excindačnom spore, v ktorom je okruh žalobcov tvorený len tými osobami, ktoré tvrdia, že im svedčí právo k veci vylučujúce zápis do konkurznej podstaty. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobcov, že v prejednávanej veci sú týmito osobami len žalobcovia v 1. a 2. rade. Niet žiadneho dôvodu, aby sa vylúčenia nehnuteľnosti z podstaty domáhali aj iné osoby - zvyšní dedičia, ktorí vzhľadom na výsledok dedičského konania k nehnuteľnostiam už nemajú žiadny právny vzťah, tieto im nepatria a ich zápis do podstaty nepociťujú voči sebe ako žiadnu ujmu.

34. K odvolacej námietke žalovanej, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jej tvrdeniami a napadnuté rozhodnutie je pre nedostatok dôvodov arbitrárne nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, odvolací súd uvádza, že túto námietku rovnako vyhodnotil ako nedôvodnú. Z ustálenej judikatúry, vrátane judikatúry ústavného súdu vyplýva, že všeobecné súdy nemusia zodpovedať všetky otázky nastolené stranami (účastníkmi konania), ale len tie, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci podstatné. Stručnosť dôvodov preto sama o sebe neznamená nedostatok vyporiadania sa s podstatnými skutkovými tvrdeniami, ani arbitrárnosť, či nezrozumiteľnosť rozsudku. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie zodpovedal podstatné skutkové tvrdenia strán, na základe vykonaných dôkazov dospel k správne skutkovému záveru aj právne posúdeniu veci. Právne záväzný výrok rozsudku, preto odvolací súd hodnotí ako vecne správny.

35. Odvolací súd nevezhliadol naplnenie žalovanou uplatnených odvolacích dôvodov a odvolacia argumentácia žalovanej nebola spôsobilá zvrátiť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

36. S poukazom na uvedené skutočnosti a zistený skutkový stav, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

37. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP tak, že žalobcom titulom úspechu priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, nárok na náhradu ktorých si uplatnili. O výške trov, v súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 CSP, rozhodne vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).